

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 180/2013
06.02.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.М., због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адвоката П.В., поднетом против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К бр.8067/12 од 09.07.2013. године и Првог основног суда у Београду Кв бр.4765/13 од 25.09.2013. године, у седници већа одржаној дана 06.02.2014. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., поднет против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К бр.8067/12 од 09.07.2013. године и Првог основног суда у Београду Кв бр.4765/13 од 25.09.2013. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду К бр.8067/2012 од 09.07.2013. године одбијен је захтев за накнаду трошкова поступка на име награде и нужних издатака за заступање браниоца који је окривљени М.М. имао током поступка одбране од стране браниоца адвоката П.В. у предмету 10К бр.8067/12, поднет дана 30.04.2013. године од стране браниоца адвоката, као неоснован.

Решењем Првог основног суда у Београду Кв бр.4765/13 од 25.09.2013. године одбијена је жалба браниоца окривљеног М.М. адвоката П.В. од 05.08.2013. године изјављена против решења Првог основног суда у Београду К бр.8067/12 од 09.07.2013. године као неоснована.

Против напред наведених решења бранилац окривљеног М.М., адвокат П.В., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона – одредаба члана 262. став 2. ЗКП (раније члан 194. став 2. ЗКП) и Адвокатске

тарифе, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења и предмет врати суду на поновно одлучивање.

Разматрајући захтев за заштиту законитости у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен. Наиме, повреда одредба члана 262. став 2. ЗКП по налажењу овога суда представља повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, што спада у домен законских основа због којих је окривљени овлашћен да поднесе захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М. је неоснован.

Чланом 604. став 1. ЗКП прописано је да се законитост предузетих радњи пре почетка примене овог законика, оцењује по одредбама Законика о кривичном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 70/01 и 68/02 и "Службени гласник РС", бр. 58/04 ... 76/10).

Одредбом члана 194. став 2. ЗКП ("Сл. лист СРЈ" број 70/01 ... "Сл. гласник РС", број 58/04 ... 76/10) прописано је да ако недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донеће истражни судија, судија појединац или председник већа када се ти подаци прибаве. Подаци о висини трошкова и захтев за њихову накнаду могу се поднети најдоцније у року од једне године од дана правноснажности пресуде или решења из става 1. овог члана.

Из списка предмета произилази да је решењем Првог основног суда у Београду К бр.8067/2012 од 10.12.2012. године обустављен кривични поступак према окривљеном М.М. због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ-а, услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, а да су решењем Првог основног суда у Београду од 25.02.2013. године одређени трошкови кривичног поступка у износу од 218.680,00 динара на име награде и нужних издатака браниоца П.В. који је окривљени М.М. имао током поступка одбране и одређено да исти имају исплатити из буџетских средстава суда браниоцу окривљеног П.В.

На наведено решење о трошковима овог кривичног поступка бранилац окривљеног М.М. адвокат П.В. је дана 11.03.2013. године благовремено изјавио жалбу из свих законских разлога, па је решењем Првог основног суда у Београду Кв бр.1342/13 од 15.03.2013. године уважена жалба браниоца окривљеног и у погледу висине трошкова преиначено решење Првог основног

суда у Београду К бр.8067/12 од 25.02.2013. године те су утврђени трошкови кривичног поступка у износу од 236.680,00 динара које је у току поступка одбране имао окривљени М.М. на име награде и нужних издатака браниоца.

Из списка предмета даље произилази да је трошковником – рачуном број 35/13 од 29.04.2013. године бранилац окривљеног М.М. адвокат П.В. истакао захтев за накнаду трошкова кривичног поступка и то на име састава жалбе на решење о трошковима кривичног поступка у износу од 33.000,00 динара, те да је о тим трошковима одлучено решењима против којих је подигнут захтев за заштиту законитости, тако што је захтев браниоца окривљеног М.М. за накнаду ових трошкова одбијен.

Решења против којих је поднет захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М. су донета у складу са одредбом члана 194. став 2. ЗКП ("Сл. лист СРЈ" број 70/01 ... "Сл. гласник РС", број 58/04 ... 76/10), јер је након приложеног трошковника браниоца окривљеног М.М. суд донео одлуку о свим трошковима кривичног поступка, па је Врховни касациони суд наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., оценио као неосноване, јер побијаним решењима није учињена повреда члана 441. став 4. ЗКП.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**